

raadet; men derimod omtales det ikke, at det samme skal være Tilfælde med saadanne Erklæringer, som hidtil ere gaaede og endnu gaae directe fra Skolecommissionen til disse Autoriteter. Jeg har altsaa troet, at det vilde være en Nødvendighed at gjøre en Tilføielse til denne Paragraph, som tydeliggjorde, at den ogsaa omfattede disse. Med Hensyn til § 6 og navnlig dens sidste Punktum, hvori det hedder, at „naar et Medlem — nemlig et Medlem af Skolecommissionen — er imod, hvad de to andre Medlemmer beslutte, kan han forlange sin afvigende Mening fortællig tilført Forhandlingsbogen,“ maa jeg bemærke, at det efter min Mening ikke vilde være ubensigtsmæssigt at tilføje, at den samme Ret skal tilstedes Læreren, saaledes, at han kan fordre sin Erklæring om Noget, som angaaer ham personlig, indført i Protocollen. Vi have jo her havt Spørgsmaal, for, hvorefter det maa være blevet, og klart, at det ikke kan være nødvendigt, at en saadan Indrømmelse bliver meddeelt. Jeg skal slutte med at ønske Forslaget al mulig Fremgang. Jeg kan ikke forstaae, hvorfor den ærede Minister kan være saa meget imod dette Lovforslag. Dette Forhold er ialfald mere klart og bestemt, naar det er slaaet fast ved Lov, end naar det blot er bestemt ved en Rundskrivelse, udsendt fra vedkommende Minister.

S. M. Petersen: Det er utægtigt gaaet med Communalloven og navnlig ogsaa med den her omhandlede Bestemmelse, som det gaaer med saa mange andre Love, — man kan gjerne sige med alle, — at man neppe veed, hvad de ere værd, og hvorledes de tage sig ud, førend de komme til at virke i det daglige Liv. Man kan behandle dem med nok saa megen Omhu; saa er der dog altid en eller anden Feil, som først opdages, naar Loven kommer ud i Livet. Det er ogsaa gaaet saaledes med denne Lov. Jeg har havt Leilighed til at erfare, at netop den omhandlede Bestemmelse om Skolecommissionernes Virksomhed har affødtkommet adskillige Bryderier, og derfor den ærede Forslagsstilleres utægtelige Virksomhed i denne Retning kan afhjælpe nogle af Manglerne, troer jeg, at

man maa være ham takkyldig. Dette er idetmindste jeg deels for hans tidligere stillede Forespørgsel og deels for hans nu indbragte Lovforslag. Hvorvidt Forholdet kan klares ved dette Lovforslag eller ved en Bestemmelse af vedkommende Minister, er en anden Sag, dette Spørgsmaal overlader jeg den ærede Forslagsstiller og andre ærede Medlemmer i Foræning med den ærede Minister at bestemme. Jeg har meest imod denne Bestemmelse om Skolecommissionen, fordi den bliver opfattet saa forskjelligt paa de forskellige Steder. Jeg skal blot nævne et Exempel og ønske, at den høitærede Minister vil give mig et lille Svar paa det Spørgsmaal, hvormed jeg agter at slutte. Det er med Hensyn til Udskrivningen af Skolen; det omhandles ogsaa her, men er ikke ved den foreliggende Redaction blevet synderligt klarere, end det er i Loven, hvor det kun er berørt. Hvorvidt Børnene kunne udskrives af Skolen efter Loven af 2den Mai 1855 § 3, er der ingen Bestemmelse om. Loven siger, at ethvert Barn kan udskrives, „naar Børnet af Skolebestyrrelsen ansees for at have opnaaet det Maal af Kundskaber og Færdigheder, til hvilket Skolen bør føre Børnene.“ I mit Hjem har man antaget, at naar Børnene vare af den bedre Halvdeel, og naar Forældrene ikke just vare formuende, og Børnene iøvrigt vare stikkelige, burde de være berettigede til at udskrives af Skolen med det fyldte 13de Aar. Dette har været Grundreglen, og jeg skal tilføie, at paa de fleste Steder har det, saavidt mig bekjendt, været overladt til Skolecommissionen at afgjøre dette Spørgsmaal, og dermed har Sogneraadet ladet sig nøie uden at bryde sig videre derom. Et andet Sted, nemlig i en Landkommune paa Thy, er det mig bekjendt, at Halvaarsprøven holdes af Præsten alene. Jeg veed ikke, om Skolecommissionens Medlemmer blive indvarslede eller ei; men Præsten afholder qva Skolecommission den halvaarlige Prøve alene og forbeholder sig den alene, og vedkommende Forældre sit ubetinget afflaende Svar paa deres Begjæring om at faae deres Børn udskrevne, skjøndt de havde begjært det i rette Tid, skjøndt det vare de bedste Børn, og de sadde